

14 Απριλίου 2022

Ποτέ δὲν τονίζουμε σὲ κάποιον τὴν ἀδυναμία του

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Κανόνας ὀρθῆς καὶ ἐποικοδομητικῆς συμπεριφορᾶς

Κύριε Ἐλέησον ...

Σὲ στέλνει ὁ Γέροντάς σου σὲ κάποιους ἐπισκέπτες καὶ σοῦ ξεφεύγει μία κουβέντα.

Ἀργότερα σοῦ λέγει ἕνας ἀδελφός σου:

-«Πῶς σοῦ ξέφυγε αὐτὴ ἡ κουβέντα; Ἄλλὰ τέτοιος εἶσαι πάντα».

Καλύτερα νὰ φᾶς τὴν γλῶσσα σου, παρὰ νὰ τοῦ μιλήσεις ἔτσι.

Οὐδέποτε προσβάλλομε ἢ λυποῦμε ἄνθρωπο, οὐδέποτε τὸν κάνομε νὰ νοιώση στερημένος, ἐλαττωμένος, νὰ νοιώση κατωτερότητα, διότι τοῦ σκοτώνομε τὴν ψυχή.

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θὰ τραυματισθῆ καὶ δὲν θὰ μπορῆ νὰ ἐπιτύχη στὴν ζωὴ του.

Ἄναθέτεις σὲ κάποιον νὰ ψάλη καὶ ἐκεῖνος κάνει λάθος τὸν ἦχο καὶ τότε τοῦ λές: «Πάλι πῆρες στραβὰ τὸ τροπάριο».

Κάθε φορὰ πού θὰ πηγαίνει νὰ ψάλη, θὰ τὸ θυμᾶται καὶ θὰ λέη: Πρέπει νὰ προσέξω, μὴν τὸ πάρω στραβὰ. Καὶ θὰ τὸ παίρνη πάλι στραβὰ. Ποιὸς θὰ φταίη; Αὐτὸς πού τοῦ ἔκανε τὴν παρατήρησι.

Ποτὲ δὲν τονίζουμε σὲ κάποιον τὴν ἀδυναμία του, τὸ πρόβλημά του. Ποτὲ δὲν τοῦ ὑπενθυμίζουμε τὴν κακία του, τὴν ἀμαρτία του. Μόνον τὸν ἔπαινο χρησιμοποιοῦμε, ἀλλὰ τὸν εὐγενῆ ἔπαινο ὄχι τὸν ἀφελῆ.

Διότι ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε διορθώνεται μὲ ὀνειδισμό, ὅπως καὶ μὲ παρατήρησι. Πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ἅγιος, γιὰ νὰ δεχθῆ, νὰ διορθωθῆ μὲ τὸν ὀνειδισμό, τὴν ὑπόδειξι ἢ τὴν παρατήρησή σου. Ἀλλὰ, ἐὰν ἦταν τόσο ἅγιος, δὲν θὰ εἶχε αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα, γιὰ τὸ ὁποῖο χρειάσθηκε νὰ τοῦ κάνης παρατήρησι ἐσύ.

Ἄφοῦ λοιπὸν τὸ ἔχει, τὸ μόνο πού χρειάζεται εἶναι ὁ ἄκρος σεβασμός σου, γιὰ νὰ μπορέση κάποτε νὰ ταπεινωθῆ καὶ νὰ διορθωθῆ, βλέποντας τὴν δική σου εἰρήνη, πραότητα, ταπείνωσι, ἀγάπη, μακροθυμία, χρηστότητα, ἐπιείκεια, γλυκύτητα... Μόνον ὅποιος ἔχει αὐτὲς τὶς ἀρετὲς, μπορεῖ νὰ διορθώση κάποιον ἄλλον...

Πηγή: agiazoni.gr